

[Aage Fogh.]

vedrørende tinglysnings- og pantsætningsreglerne — det må kunne gøres relativt hurtigt — og dernæst i realkreditkommissionen, der må kunne fortsætte sit arbejde for at søge at nå frem til et rimeligt resultat.

Jeg skal dernæst sige et par ord om et andet lovgivningsområde, et beskatningsområde, nemlig restaurationsskatten. Jeg har ved forskellige lejligheder beskæftiget mig med den form, vi har for beskatning af spiritus på restauranter. Jeg har med stor glæde i de foregående år medvirket til en rationalisering af spiritusbeskatningen i almindelighed. Det er jo lykkedes i stor udstrækning at føre beskatningen tilbage til kilden. Netop derfor står det for mig som mere og mere urimeligt, at vi oprettholder en restaurationsskat, hvor vi så absolut beskatter i det yderste led. Denne restaurationsskat har efter min mening mange uheldige virkninger, og jeg skal nævne nogle af dem. Jeg tager ikke i betænkning at sige, at restaurationsskatten i sin virkning i dag er umoralsk, og at det er uforsvarligt af folketinget at opretholde en sådan beskatningsform, når det må erkendes, at i visse distrikter falder over halvdelen af beværtningerne for lovbestemmelserne på dette område, og når vi ved, at i visse byer er de alle faldet for dem. Nu skal jeg ikke stå som forsvarer for dem, der har brudt loven, men jeg vil gøre opmærksom på, at når det kommer dertil, at over halvdelen af dem, loven omfatter, bryder den, er der noget, der tyder på, at det er loven, som ikke er tilfredsstillende mere, og så må man overveje, om ikke der er grund til at ændre den.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at restaurationsskatten i høj grad fremmer smugdrikkeri. Dette, at en vare beskattes ekstra med op til 33 pct., hvis den nydes ét sted i forhold til, hvis den nydes et andet sted, fremmer selvfølgelig interessen for at nyde varen det andet sted, altså fremmer smugdrikkeriet. Jeg tror, alle vil være enige om, at den værste form for drikkeri er smugdrikkeri. Også af den grund burde man interessere sig for en omlægning af restaurationsskatten. Endelig må det erkendes — det har jeg i hvert fald gjort ved at arbejde med bevær-

terloven — at en masse af de vanskeligheder, der møder os, når vi arbejder med denne lov, stammer fra restaurationsskatten; det gælder i spørgsmålet om markettenderier, selskabslokaler og flere andre områder, hvor man siger til sig selv: hvis vi ikke havde den forskellige beskatning på spiritus, efter som den nydes det ene eller det andet sted, havde vi heller ikke disse vanskeligheder.

Også af den grund vil jeg derfor meget stærkt anbefale, at vi interesserer os for en afskaffelse af restaurationsskatten, idet jeg føjer til, at så ville jeg på den anden side gennem beværterloven være med til at stille betydeligt strengere krav til vore restauratører med hensyn til forbedring af forholdene på restaurationserne. Det gælder f. eks. forbuddet mod at skænke for berusede personer, forbuddet mod at skænke for mindreårige personer og forskellige andre punkter, hvor jeg mener det ville være forsvarligt at stramme vilkårene.

Jeg nævner som et fjerde punkt, at restaurationsskatten er ganske urimelig dyr at opkræve. De 100 mill. kr., som restaurationsskatten giver i dag, koster mindst 15 mill. kr. at opkræve, idet alle drikkepengene jo lægges på. Ja, finansministeren kigger forundret op, men det tror jeg nok vi kan blive enige om, at tjenerstanden, som opkræver restaurationsskatten, skal have 15 pct. i drikkepenge også af skatten, og hvis skatten giver 100 mill. kr., er det 15 mill. kr. til tjenerne.

Når dertil endelig kommer, at administrationen af restaurationsskatten selvfølgelig stiller overordentlig store krav til toldvæsenet, så tror jeg, at der må være tilstrækkelig begrundelse for, at man interesserer sig for at fjerne eller ændre restaurationsbeskatningen. Jeg har ved en lejlighed set, at den højtærede finansminister sagde — så vidt jeg har forstået det — at han personlig ikke havde noget imod i hvert tilfælde at ændre ved restaurationsskatten, men at han ikke mente, at der var politiske muligheder for væsentlige ændringer. Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt. Jeg har haft lejlighed til ude i landet nogle gange at drøfte problemet også sammen med medlemmer af tinget, og jeg har haft lejlighed til at drøfte det i udvalg, og alle vegne, hvor jeg er stødt på spørgsmålet og har disku-